

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 21 grudnia 2023 roku

OS-WP-II.310

DECYZJA NR 1729/23/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r., poz. 221 z późn. zm.) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia że Wnioskodawca nie podlega obowiązkowi pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ww. ustawy, od użytkownika końcowego nabywającego sałatkę w pojemniku na żywność z pulpy trzciny cukrowej z dołączoną pokrywką z tworzywa sztucznego – **uznają za prawidłową.**

UZASADNIENIE

Pismem z 2 listopada 2023 r. (data wpływu: 8 listopada 2023 r.) X, zwana dalej Stroną, działającą przez pełnomocnika, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o opłacie produktowej”, w sprawie dotyczącej niewystępowania wobec Strony obowiązku pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ww. ustawy, od użytkownika końcowego nabywającego sałatkę w pojemniku na żywność z pulpy trzciny cukrowej z dołączoną pokrywką z tworzywa sztucznego.

Do wniosku zostało dołączone pełnomocnictwo oraz potwierdzenie opłaty skarbowej za pełnomocnictwo i potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji interpretacyjnej zgodnie z art. 34 ust. 6 Prawa przedsiębiorców.

Pismem z 14 listopada 2023 r. znak: OS-WP-II.310.X wezwano Stronę, na podstawie art. 34 ust. 7 Prawo przedsiębiorców o uzupełnienie braków wniosku, na które odpowiedzi udzielono pismem z 27 listopada 2023 r. (data wpływu: 29 listopada 2023 r.)

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

„Spółka jest przedsiębiorcą prowadzącym sieć stacji paliw, w ramach której oferuje do nabycia dla klientów produkty spożywcze i napoje przygotowywane na miejscu (w lokalu Spółki). W swoim asortymencie Spółka posiada m.in. przygotowywane na miejscu sałatki. Sałatka jest sprzedawana w opakowaniu składającym się z miski do której wkładane są składniki sałatki oraz wieczka, przykrywającego tę miskę („Opakowanie na sałatkę”). Wskazano, że „miska jest wyprodukowana w 100% z pulpy trzciny cukrowej, podczas gdy wieczko do miski jest w całości wykonane z Politereftalenu etylenu (PET). Spółka sprzedaje produkt spożywczy zapakowany w miskę razem z wieczkiem. Produkty w opakowaniu na sałatkę przeznaczone są do bezpośredniego spożycia na miejscu lub na wynos”.

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

Zdaniem Spółki Opakowanie na sałatkę nie mieści się w kategorii produktów określonych w Załączniku nr 6 pkt 2 ustawy o opłacie produktowej. We wniosku wskazano, że z treści Załącznika nr 6 pkt 2 ustawy o opłacie produktowej wynika, że kategorią produktów wskazanych w tym Załączniku są pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka stosowane w celu umieszczenia w nich żywności. W przypadku Opakowania na sałatkę pojemnikiem na

żywność tj. pudełkiem do którego wkładana jest żywność jest miska składająca się w 100% z pulpy trzcinowej. Pulpa trzcinowa nie jest tworzywem sztucznym w rozumieniu ustawy o opłacie produktowej, tym samym miska nie spełnia znamion produktów określonych w Załączniku nr 6 pkt 2 ustawy o opłacie produktowej – nie jest pojemnikiem z tworzywa sztucznego stosowanym w celu umieszczenia w nim żywności.

Wnioskodawca podkreślił, że wieczko miski jest produktem wykonanym z tworzywa sztucznego w rozumieniu ustawy o opłacie produktowej. Wieczko nie spełnia jednak wymogu określonego w Załączniku nr 6 – nie jest produktem stosowanym w celu umieszczenia w nim żywności.

Wieczko miski ma jedynie funkcję zabezpieczenia żywności przed jej wypadnięciem lub wyschnięciem, jednak nie może być samodzielnie stosowane jako pojemnik na żywność lub pudełko, tym samym wieczko nie spełnia znamion produktów określonych w Załączniku nr 6 pkt 2 ustawy o opłacie produktowej – nie jest pojemnikiem z tworzywa sztucznego stosowanym w celu umieszczenia w nim żywności.

Strona wskazała, że jej zdaniem Opakowanie na sałatkę, składające się z miski i wieczka, których właściwości określone są w niniejszym wniosku, nie jest produktem, o którym mowa w Załączniku nr 6 pkt 2 ustawy o opłacie produktowej, a co za tym idzie nie podlega obowiązkowi pobierania od użytkownika końcowego opłaty.

Pełnomocnik Strony, w odpowiedzi na wezwanie z 14 listopada 2023 r. znak: OS-WP-II.310.X, uzupełnił wniosek, wskazując m.in. że pulpa trzcinowa jest materiałem włóknistym pozyskiwanym z resztek trzciny cukrowej. Pulpa trzcinowa składa się z naturalnych włókien roślinnych, a więc polimery w nich zawarte są pochodzenia naturalnego i nie zostały chemicznie zmodyfikowane.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o opłacie produktowej”.

Z dniem 24 maja 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 14 kwietnia 2023 r. o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 877). Nowelizacja wprowadziła zmiany m.in. w ustawie z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, m.in. poprzez dodanie art. 3b.

Artykuł 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej wskazuje, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą". Produktami takimi, zgodnie z załącznikiem nr 6 pkt 2 ww. ustawy są pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:

- a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
- b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
- c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie

- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Konieczność pobierania od użytkownika końcowego opłaty z art. 3b będzie obowiązywała przedsiębiorcę od 1 stycznia 2024 roku.

Przy tym art. 2 pkt 11ac ww. ustawy wskazuje, że użytkownik końcowy to podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Artykuł 2 pkt 9e ustawy o opłacie produktowej definiuje produkty jednorazowego użytku wykonane z tworzywa sztucznego, które objęte są jej przepisami, jako produkty, które są w całości lub części wykonane z tworzyw sztucznych i które nie zostały przeznaczone, zaprojektowane ani wprowadzone do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie ich w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego były pierwotnie przeznaczone. Przy tym w art. 2 pkt 11aa

ustawy o opłacie produktowej definiuje tworzywo sztuczne jako materiał składający się z polimeru w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane. Zgodnie z opisem przedstawionym przez Wnioskodawcę Strona sprzedaje klientom przygotowywane na miejscu sałatki pakowane w pojemnik składający się z miski wyprodukowanej w 100% z pulpy trzciny cukrowej i wieczka wykonanego z politereftalanu etylenu (PET). Strona we wniosku wskazała, że pulpa trzcinowa składa się z naturalnych włókien roślinnych, a polimery w nich zawarte są pochodzenia naturalnego i nie zostały chemicznie zmodyfikowane.

Regulacja art. 2 pkt 11aa ustawy o opłacie produktowej wyłącza z pojęcia tworzyw sztucznych polimery naturalne, które nie zostały zmodyfikowane chemicznie. W sytuacji zatem, kiedy pojemnik na żywność zostanie wykonany z takich polimerów, to przepisy powyższej ustawy nie będą miały zastosowania do tego rodzaju produktu.

Przepis art. 3b ustawy o opłacie produktowej dotyczy pobierania opłaty od nabywcy, który jest użytkownikiem końcowym pojemników na żywność, w odniesieniu do każdej sztuki pojemnika na żywność. Opłata nie będzie natomiast dotyczyła sprzedaży pojemników na żywność, które nie będą wykonane z tworzywa sztucznego, nawet gdy będą zawierały pokrywki z tworzywa sztucznego, gdyż pojemniki te nie będą produktami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w rozumieniu ustawy o opłacie produktowej.

Mając powyższe na uwadze, ww. pojemniki na żywność nie podlegają przepisom ustawy o opłacie produktowej. Strona zatem za takie pojemniki na żywność nie będzie zobligowana do pobierania od użytkownika końcowego opłaty, o której mowa w art. 3b ustawy o opłacie produktowej i tym samym nie będzie zobowiązana do wnoszenia tej opłaty na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa w myśl art. 3d ustawy o opłacie produktowej. Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Ponadto należy podkreślić, że decyzja interpretacyjna dotyczy wyłącznie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.